

РЕШЕНИЕ

№ 6045

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12803** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Прима-РМ“ ООД срещу съдебно решение № 4665/24.10.2024 г. по н.а.х.д. № 12915/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 111 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № СО-ОД-Ю-24-25КС-261/06.08.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на касатора, на основание чл. 154б, ал. 5 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община /НОДТСО/, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 18 НПДТСО, като е намален размера на наложената имуществена санкция от 5000 лв. на 1000 лв.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност на атакуваното решение, тъй като по делото не били събрани достатъчно доказателства за извършеното деяние и наложената в тази връзка санкция. Твърди разминаване между посочения в приложения снимков материал час на преминаване на процесното МПС, а именно 11:52 ч., и часът, посочен в АУАН и НП – 12:15 ч. В тази връзка се сочи, че липсват данни колко и какви автомобили са преминали през пътното платно за периода от 11:52 ч. до 12:15 ч. Наведени са доводи, че процесното МПС не е

превозвало посочения в АУАН и НП товар, а именно земна маса. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да отмени НП. Претендира разноски.

Ответникът – заместник-кметът на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, в писмен отговор и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и развива съображения за правилност на решението на СРС. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да постанови решението си, районният съд събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Г. С. – актосъставител и Г. Г. – свидетел при съставяне на акта, дал е обяснения и Х. М. – управител на наказаното търговско дружество, както и писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Установил е, че безспорно е осъществен състава на нарушението от обективна страна, като имуществената санкция в размер на 5000 лв. следва да бъде редуцирана до минималния размер от 1000 лв. с оглед наличието на безспорни доказателства, че само единият от установените товарни автомобили е бил собственост на санкционираното дружество, като замърсяването на уличното платно от непочистената ходова част не е било вследствие само на него.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да се повтарят.

Съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба за недоказаност на нарушението. Видно е, че в АУАН подробно е описано извършеното нарушение, като управителят на санкционираното дружество не е направил конкретни възражения нито при връчването му, нито в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В същото време, при разпита на актосъставителя, последният подробно е описал извършеното нарушение, което напълно покрива състава на чл. 29а, ал. 1, т. 18 НОДТСО. Движението на въпросния камион е възприето и от свидетеля при съставянето на акта, който в показанията си също подробно описва нарушението. Нещо повече, в производството пред СРС дори управителят на санкционираното дружество не отрича обстоятелството, че именно той е управлявал процесното МПС, като в пледоарията си признава, че не бил напълно сигурен дали ходовата част на камиона е почистена.

Безпротиворечивите свидетелски показания, кореспондиращи с всички останали доказателства по делото, по безспорен начин установяват извършването на вмененото

нарушение. В хода на производството от страна на жалбоподателя не се представят доказателства за установяване на други факти за същата фактическа обстановка. Оспорване на фактически констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежния ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. В тази връзка, твърдението на касатора, че не е превозвал посочения в АУАН и НП товар, а именно земна маса, следва да се разглежда единствено като негова защитна теза, която не се подкрепя от доказателствата по делото. Това твърдение се опровергава от показанията на актосъставителя и свидетеля, присъствал при съставяне на АУАН, като в производството пред районния съд не са направени доказателствени искания от страна на жалбоподателя, които да не са били уважени.

На следващо място, неоснователно е възражението на касатора за допуснати неточности, свързани с описаната фактическа обстановка, а именно разминаване между посочения в приложения снимков материал час на преминаване на процесното МПС – 11:52 ч., и часът, посочен в АУАН и НП – 12:15 ч. Видно от приложенияте по делото доказателства, снимковият материал е използван единствено за да бъде извършена проверка на собствениците на фирмите, чиито камиони са били установени да транспортират земни маси с непочистена ходова част. Датата и часа на извършване на нарушението са точно и безпротиворечиво посочени както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, поради което нарушението е било индивидуализирано правилно, като при индивидуализацията му не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Безспорно е установено извършването на нарушението, неговия автор и правилното прилагане на закона. Нарушението е подведено правилно към съответната санкционна норма.

Правилно въззивният съд е изменил наложената санкция по чл. 154б, ал. 5 НОДТСО, като е намалил размера ѝ до законоустановения минимум, предвид факта, че само единият от установените товарни автомобили е бил собственост на санкционираното дружество, като замърсяването на уличното платно от непочистената ходова част не е било вследствие само на него. Наредбата посочва границите на наказанието, но във всички случаи, когато то не е определено на законовия минимум, следва да се изложат съображения за това, което в настоящия случай не е сторено. В случая СРС е отчел смекчаващите обстоятелства и е изменил санкцията в размер на законоустановения минимум.

По изложените съображения съдът приема, че въззивната инстанция, при правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал, е направила правилен и обоснован извод за осъществяване от страна на касатора състава на вмененото му административно нарушение.

Предвид съвпадане правните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на районния съд, решението следва да се остави в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора не следва да се присъждат разноски. При този изход на спора принципно е дължимо присъждане разноски на ответника, но в случая няма доказателства за реално направени такива /приложено е само пълномощно, не и документ удостоверяващ плащане на адв. възнаграждение/.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 4665/24.10.2024 г. по н.а.х.д. № 12915/2024 г.
по описа на СРС, НО, 111 състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: